

[Krag.]

som overordentlig talstærke Lag i Befolkningen som Følge af Verdens økonomiske Vanskeligheder nu har i Sammenligning med, hvad der tidligere var Tilfældet.

Jeg skal derfor indskrænke mig til at anbefale at stemme imod den midlertidige Hjelpeordning, som af Socialministeren er foreslaaet, og som et Flertal her i Tinget har sluttet sig til og indstillet til Vedtagelse her i Tinget, medens jeg derimod tilraader at vedtage det Lovforslag, som er kommet til os fra Landstinget, og som et Tal i Fællesudvalget har anbefalet ogsaa til dette høje Ting.

Christmas Møller: Jeg hørte med ganske særlig Interesse paa det ærede Medlem Hr. Krags Slutningsbemærkninger, ikke blot af den Grund, at jeg havde hørt nogle af de andre Betragtninger, der kunde fremsættes overfor disse Forslag, tidligere af det ærede Medlem, men ogsaa fordi de Slutningsbemærkninger, det ærede Medlem Hr. Krag kom med, jo gav Udtryk for, hvad jeg ikke er uenig med det ærede Medlem i, megen Alvor overfor de økonomiske Vanskeligheder, vort Land staar midt i, og som ogsaa vi og maaske tidligere det ærede Medlems Parti har sagt vilde blive overmaade store. Endvidere var det Betragtninger, man kunde forstaa paa den Maade — hvori jeg heller ikke er uenig med det ærede Medlem Hr. Krag —, at overfor dette maatte ganske utvivlsomt Udgifter reduceres, en Betragtning, som blev ført frem fra mit Partis Side ved Finanslovsforslaget første Behandling. Der maatte utvivlsomt ogsaa andre Foranstaltninger til, og naar det ærede Medlem Hr. Krag pegede f. Eks. paa Dumping paa et bestemt Omraade, maatte jeg deri lægge et Udtryk for, at han vilde være med til at overveje, hvad man eventuelt skulde gøre heroverfor, thi kun hvis dette var Tilfældet, kunde der jo være fornuftig Mening i at pege herpaa.

Jeg tror dog, man fra alle Sider vil sige, at naar vi i Aften behandler Krisekasselovforslaget, er Tiden ikke inde til en almindelig økonomisk Drøftelse, saa meget mere som vi jo skal have en almindelig Drøftelse af den hele Politik inden saa forfærdelig lang Tid. Jeg skal derfor udover at gøre denne Bemærkning kun gøre et Par enkelte Bemærkninger til de Talere, der har haft Ordet, siden jeg sidst havde det.

Det ærede Medlem Hr. Rager gav Udtryk for, at mit Parti for nogle Aar til-

bage havde været inde paa den Opfattelse, at Hjelpekassernes Hjælp skulde begrænses. Deri har det ærede Medlem Ret. Og den Betragtning deler vi den Dag i Dag, idet vi ikke tror, at man fuldkommen ubegrænset, som det til en vis Grad er nu, kan blive ved med at yde Hjælp.

Naar det ærede Medlem Hr. Rager videre sagde, at der ingen Grænser var for, hvad Landstinget havde tilladt sig i denne Sag, tror jeg, at selve den Betænkning, som Fællesudvalget har givet, modsiges det ærede Medlems Udtalelse.

Naar det ærede Medlem Hr. Rager derefter udtalte, at der snarere skulde ydes mere i Understøttelse under den ekstraordinære Situation, kan jeg ikke være enig med det ærede Medlem deri. Den Hjælp, der ydes, maa holde op til et Tidspunkt, og det maa være saaledes, at der bliver en stærk Interesse i at søge Arbejde ogsaa udenfor sit Fag.

Det er rigtigt, naar den højtærede Statsminister udtalte, at vi har været villige til at yde nogen midlertidig Hjælp. Den højtærede Statsminister ved, at mit Parti baade her og i det andet høje Ting har sagt det, og vi har ikke paa nogen Maade ønsket at trække denne Sag ud. Vi har sagt dette ene, at vi mente, man maatte have en Krisekasseordning. Der var ingen Grund for os til at gaa ind paa et Forslag til Lov om en midlertidig Hjælp, om hvilken man kan drage Sammenligning med Hjælpen, man faar i Øjeblikket gennem Hjelpekasserne, medmindre man blev klar over — navnlig i de Tider, vi gik ind i —, at man fik en Krisekasseordning, der kunde holde.

Naar det ærede Medlem Hr. Einer Jensen sagde, at med det Forslag, vi har stillet, vil der ingen Krisekasseordning komme, vil jeg deroverfor sige, at det ærede Medlem har jo i Virkeligheden for den overvejende Del af Arbejdernes Vedkommende krævet, at Krisekasseordningen skulde gennemføres, om jeg saa maa sige, gratis — det ærede Medlem nikker, jeg tror altsaa ikke, jeg har refereret ham for stærkt — paa den Maade, at der vel blev et Kontingent til Krisekassen, men saaledes, at man paa Grund af forhøjet Tilskud fra Stat og Kommune fik en Kontingentnedsættelse til den ordinære Arbejdsløshedskasse. Jeg tror, at man ogsaa her kunde pege paa, at det ikke var muligt at faa en saadan Ordning, og i en Tid med et saa udpræget Fald i Priserne paa visse almindelige Varer havde det i alt Fald været lettere end paa andre Tids-